

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16C/403/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116227357
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4116227357.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : D. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom W. na Z. XXX, zastúpený : Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, IČO: 36 721 123, proti žalovaným : 1.) L. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom S. 2, F. - D., 2.) D. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom S. 2, F. - D., obaja zastúpení : JUDr. Gabriela Strýčeková, advokát, so sídlom Coborihu 2, Nitra, v konaní o zaplatenie sumy 3.840 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania sa zamietá.
- II. Žaloba sa v celom rozsahu zamietá.
- III. Žalovaným v 1. a 2. rade sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na Okresný súd Nitra dňa 14.10.2016, požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaní v 1.) a 2.) rade sú povinní zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 3.840 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 960 eur od 01.04.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 960 eur od 01.10.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 960 eur od 01.04.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 960 eur od 01.10.2016 do zaplatenia a to titulom bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaní užívajú byt bez právneho dôvodu. V žalobe uviedol, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu č. 1 na 1. poschodí bytového domu so súpisným číslom 446 na parcele č. 368/9, na S. ulici č. 2, katastrálne územie R. D., s podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu 7840/313630, vedeného na liste vlastníctva č. XXXX. Poznamenal, že medzi účastníkmi bola v minulosti uzavretá nájomná zmluva na dobu určitú do 10.01.2014, predmetom ktorej bol vyššie uvedený byt. Dohodnuté bolo nájomné vo výške 160 eur mesačne. K žalobe pripojil listinné dôkazy, a to výpis z katastra nehnuteľností (LV č. XXXX), zmluvu o nájme nehnuteľnosti, fotokópiu osvedčenia o pravosti podpisu.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, č. k. 16C/403/2016-13 zo dňa 06.12.2016, ktorým žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Proti uvedenému platobnému rozkazu podali riadne a včas žalovaní 1.) a 2.) rade (ďalej len „žalovaní“) vecne odôvodnený odpor, v ktorom uviedli, že nárok žalobcu považujú za nedôvodný a účelovo podaný. Zdôraznili, že na základe žaloby žalovaných ako žalobcov, bolo dňa 11.05.2015 začaté o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktoré je vedené na Okresnom súde Nitra, pod spisovou značkou 14C/315/2015, v ktorom je žalobca žalovanou stranou konania, pričom do dňa podania odporu nebolo právoplatne skončené. Žalobca rovnako neuviedol, že nehnuteľnosť predtým vlastnili žalovaní, ktorí boli o vlastníctvo pripravení k predmetnému bytu v súvislosti so spáchaním trestnej činnosti viacerými osobami, avšak trestné konanie nebolo ešte právoplatne skončené. Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej

agentúry, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ (ďalej len „NAKA“) zo dňa 23.02.2015, pod ČVS : PPZ-247/NKA-PZ-ZA-2014 bolo začaté trestné stíhanie voči D. Pajungovi (t. č. vo výkone väzby) pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c) ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a W. U., ktorá je stíhaná za rovnaký skutok. Žalobca síce poukázal na to, že v minulosti bola medzi stranami uzavretá nájomná zmluva na dobu určitú do 10.01.2014, ale na druhej strane uviedol, že plnenie nájomnej zmluvy si nikdy od žalovaných nenáročoval. V samotnej zmluve bol uvedený účet tretej osoby, na ktorý počas niekoľkých mesiacov poukazovala splátky nájomného vo výške 160 eur mesačne dcéra žalovaných W. T.. Žalobca sa nikdy nesprával ako vlastník nehnuteľností, zmena jeho správania nastala až v čase sporu, ktorého predmetom je určenie vlastníckeho práva. Toto tvrdenie žalovaní preukazujú aj výpoveďou svedka E.. E. S. v trestnom konaní, ktorá ako kupujúca nadobudla predmetný byt žalovaných do vlastníctva, ktorý následne potom predala žalobcovi, a to za účelom biznisu.

3. Na základe uznesenia, č. k. 16C/403/2016-34 zo dňa 24.01.2017 súd zrušil vo veci vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu, z dôvodu, že žalovaní v 1.) a 2.) rade podali vecne odôvodnený odpor.

4. Následne uznesením, č. k. 16C/403/2016-60 zo dňa 08.11.2017 súd prerušil konanie, pretože v konaní 14C/315/2015 bola podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva, kde vystupovali strany v opačnom procesnom postavení, pričom v uvedenom konaní sa riešila otázka, ktorá mala zásadný význam na toto konanie, pretože sa v ňom riešila otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorej užívaním sa mali žalovaní bezdôvodne obohatiť.

5. Uznesením, č. k. 16C/403/2016-98 zo dňa 28.12.2020 súd rozhodol, že bude v uvedenom konaní pokračovať, pretože Okresný súd Nitra vo veci vedenej pod sp. zn. 14C/315/2015, rozhodol rozsudkom zo dňa 30.11.2018 tak, že žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi v podiele 1/1 nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom pre obec Nitra, katastrálne územie R. D., zapísanej na liste vlastníctva č. N. ako byt č. 1 na 1.p. v bytovom dome so súp. č. 446, vchod o. č. 2., postavenom na parc. reg. „C“ č. XXX/X a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 7840/31360 k celku. Rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý odvolaním, o ktorom rozhodol rozsudkom Krajský súd v Nitre, č. k. 9C/226/2019-479 zo dňa 12.11.2020, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie.

6. Podaním zo dňa 22.01.2021 žalobca navrhol, aby súd prerušil toto konanie podľa § 164 CSP do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 14C/315/2015, v ktorom podal dovolanie, pričom táto otázka môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

7. K návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného v konaní 14C/315/2015 žalovaní uviedli, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, vyjadrujúc nesúhlas s ďalším prerušením konania vo veci. Z odôvodnenia oboch rozsudkov v súdnom konaní 14C/315/2015 bolo na základe vykonaného dokazovania dostatočne a nesporne preukázané, že v danom prípade existovala skupina ľudí vzájomne prepojených, ktorý koordinovaným konaním vytvorili a uplatňovali na rôznych miestach Slovenska podvodnú schému, s cieľom zameraným na získanie neoprávnených a bezdôvodných finančných plnení, tzv. investorov poskytujúcich finančné prostriedky na výplatu dlhov osôb vo finančnej núdzi, ktorí vlastnili nehnuteľnosti (žalovaní). Takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu, keďže bolo nesporné, že išlo o nekalé podvodné konanie ohľadne prevodu nehnuteľností a ani v dovolacom konaní nebude možné už daný skutkový stav zmeniť. Žalobca podľa ich názoru zjavne zneužíva právo k tomu, aby robil nedôvodné prieťahy aj v predmetnom súdnom konaní.

8. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavili právny zástupcovia sporových strán, ako aj žalovaná v 2. rade. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného v 1. rade, keďže jeho osobnú účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú, vzhľadom na skutočnosť, že súd mohol rozhodnúť na základe predložených listinných dôkazov strán. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru sú splnené podmienky na prerušenie konania. Doplnil, že v súčasnej dobe nemôže vziať žalobu späť, pretože, ak by bol žalobca úspešný v dovolacom konaní, opätovne by žalobu nemohol podať z dôvodu premĺčania nároku. Právny zástupca žalovaných navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pretože nárok žalobcu neuznávajú, pričom žalovaní boli pripravení

o byt nekalým konaním organizovanej skupiny. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 14C/315/2015, kde boli žalovaní v postavení žalobcov, pričom v uvedenej veci bol vydaný rozsudok v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9Co/226/2019, pričom v uvedenom konaní bolo určené, že žalovaní ako žalobcovia sú vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti a uzavretá zmluva bola neplatná. Rovnako bola neplatná zmluva, na základe ktorej žalobca nadobudol byt od Mgr. S.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2020 a žalovaní sú v súčasnej dobe opäť vlastníkami bytu. Zopakovala skutočnosti uvádzané v písomných podaniach. Podľa jej názoru aj obdoba nájmu bez uzavretej nájomnej zmluvy je nedôvodná a nezákonná. Pokiaľ ide o prerušenie konania, vyjadrila názor podľa ktorého je dovolanie mimoriadny opravný prostriedok a nemôže byť prekážkou prejednávanej veci, preto žiadala, aby súd v konaní pokračoval. Právny zástupca žalobcu odkázal v záverečnej reči na svoj prednes. Právny zástupca žalovaných v záverečnej reči uviedol, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pretože žalobca nie je právne legitimovaný na podanie žaloby a tiež vzhľadom na absolútnu neplatnosť zmlúv.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa z výpisom LV č. 1678, zmluvou o nájme nehnuteľností, rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 14C/315/2015 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9Co/226/2019, pričom mal za preukázaný nasledovný skutkový a právny stav:

10. Z výpisu LV č. XXXX doloženého žalobcom k samotnej žalobe, súd zistil, že výlučným vlastníkom bytu č. 1, nachádzajúceho sa na 1. p., vo vchode č. 2, v bytovom dome so súpisným číslom 446, orientačným číslom 2, postaveného na par. reg. „C“ č. XXX/X, a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 7840/31360 nachádzajúceho sa v katastrálnom území R. D., v Okresne Nitra, v Obci Nitra bol v čase podania žaloby žalobca. Zo zmluvy o nájme nehnuteľností, uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovanými ako nájomcami dňa 10.01.2013 (osvedčenie o pravosti podpisov zo dňa 14.01.2013) súd zistil, že predmetom nájmu bol vyššie uvedený byt a to na dobu určitú, a to do 10.01.2014. Žalovaní sa ako nájomcovia zaviazali žalobcovi ako prenajímateľovi a vlastníkovi bytu platiť mesačné nájomné vo výške 160 eur, ktoré bolo splatné do 21. dňa v mesiaci.

11. Z rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 14C/315/2015 zo dňa 30.11.2018 súd zistil, že v predmetnom konaní bolo určené, že žalovaní v uvedenom konaní vystupujúci ako žalobcovia v 1.) a 2.) rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi v podiele 1/1 na nehnuteľnosti evidovanej Z. úradom F., katastrálnym odborom pre obec F., katastrálne územie R. D., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX ako byt č. 1 na 1.p. v bytovom dome so súp. č. 446, vchod o. č. 2., postavenom na parc. reg. „C“ č. 368/9 a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 7840/31360 k celku. Z rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 9Co/226/2019 - 479 zo dňa 12.11.2020 vyplynulo, že odvolací súd vyššie uvedený rozsudok (napadnutý žalobcom, ktorý v uvedenom konaní vystupoval ako žalovaný) potvrdil ako vecne správny.

12. Z výpisu LV č. XXXX (aktualizovaného ku dňu rozhodnutia) vyplýva, že v súčasnej dobe sú žalovaní ako bezpodieloví spoluvlastníci v podiele 1/1 zapísaní ako vlastníci nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom pre obec Nitra, katastrálne územie Veľké D., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX ako byt č. 1 na 1.p. v bytovom dome so súp. č. 446, vchod o. č. 2., postavenom na parc. reg. „C“ č. XXX/X a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 7840/31360 k celku

13. Zo zápisnice o výsluchu svedka v trestnom konaní súd zistil, že Mgr. E. S. vypovedala v procesnom postavení svedka o tom (zápisnica č. I. 26 až 30), že v minulosti ju kontaktovala W. Herková, či má záujem o biznis, kúpu a následný predaj nehnuteľnosti, dá sa zarobiť nejaké peniaze, od roku 2011 s ňou riešila podobné obchodné veci. Čo sa týka bytu 1 a 2, tak niekedy v apríli 2012 ju oslovila W. Herková, že má na predaj dva byty a že od nej potrebuje 46.000 eur. Mala iba 6.000 eur, zvyšok 40.000 eur si požičala od brata. Dňa 11.05.2012 alebo nasledujúci deň jej doniesla Herková dve zmluvy na podpis, ktoré boli už podpísané pôvodnými vlastníkami, aj dva príjmové pokladničné doklady, jeden na sumu 68.000 eur a druhý na 60.000 eur, doklady aj zmluvy podpísala. Čo sa týka zvyšku kúpnej ceny, myslela si, že pôvodným vlastníkom ho vyplatila U.. Dňa 26.10.2012 prišla pre ňu W. U., odovzdala jej kúpne zmluvy na predaj predmetných bytom, kde vystupovala ako predávajúca a nejaký pán T. ako kupujúci, jeho nikdy nevidela, zohnala ho U.. V zmluvách bolo uvedené jej číslo účtu, na ktorý jej mal kupujúcu prostredníctvom hypotekárneho úveru z banky zaslať 62.600 eur, čo sa aj napokon stalo. Z týchto peňazí dala W. U. 12.000 eur.

14. Z Uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ (ďalej len „NAKA“) zo dňa 23.02.2015, pod ČVS : PPZ-247/NKA-PZ-ZA-2014 súd zistil, že voči D. H. a W. U. bolo vznesené obvinenie pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c) ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ako aj pre iné trestné činy. Zo skutku označeného pod bodom 1. je zrejmé, že sa týka bytu, ktorý je predmetom tohto konania, pričom vyšetrovateľ v ňom podrobne opísal skutkové okolnosti podvodného konania obvinených, ktorí sa mali podieľať na tom, že pripravili o byt žalovaných.

15. Podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

16. Žalobca po vydaní uznesenia o pokračovaní v konaní žiadal, aby súd prerušil konanie podľa § 164 CSP do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného vo veci Okresného súdu Nitra, pod sp. zn. 14C/315/2015 z dôvodu, že podal v predmetnej veci dovolanie. Vzhľadom na uvedené bol súd povinný predtým ako rozhodne v merite veci zaoberať sa návrhom na prerušenie konania. Keďže zo žiadneho ustanovenia Ústavy <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1015819&f=3>> Slovenskej republiky nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2108594&f=3>>, musí sa všeobecný súd pri uplatňovaní procesného postupu podľa § 164 CSP spravovať preto aj požiadavkou, ktorá je obsiahnutá v tomto článku ústavy <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1015819&f=3>> a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote, aj keď prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, ešte nepominula (por. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 21/00). Podľa názoru súdu, vyššie citované ustanovenia § 164 CSP dáva súdu možnosť (nie povinnosť) prebiehajúce konanie prerušiť vtedy, ak sa v inom už prebiehajúcom konaní rieši otázka, ktorá môže byť významná pre rozhodnutie súdu v danej veci. Ide o fakultatívne prerušenie konania, teda také, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, voľbu súdu, ktoré z možných opatrení slúžiacich účelnej organizácii postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv strán v súdnom konaní (čl. 17 CSP) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv strán konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 150/2010 <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=44&p=3659245&f=3>>). V naznačenom kontexte súd upriamuje pozornosť žalobcu na skutočnosť, že povinnosť súdu pokračovať v uvedenom konaní vznikla bez ohľadu na to, či proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktoré riešilo prejudiciálnu otázku, bolo podané dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok. Podľa názoru súdu, dovolacie konanie je samostatné štádium konania, ktoré nasleduje po právoplatnom skončení konania, pričom takéto konanie nie zákonnou prekážkou postupu konania. V predmetnej veci bolo konanie prerušené to až do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Nitra, pod sp. zn. 14C/315/2015, v ktorom súd riešil spornú otázku vlastníckeho práva k bytu, ktorý mali užívať žalovaní bez právneho dôvodu, v dôsledku čoho žalobca žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd nevhliadol dôvod na prerušenie konania, pretože pre prerušenie konania (v ktorom sa riešila otázka významná pre toto konanie) a plynutia času prišlo k tomu, že prejednávaná vec je toho času reštančnou vecou, preto by ďalšie predlžovanie sporu bolo jednoznačne v rozpore s čl. 17 CSP, ako aj s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd z vyššie uvádzaných dôvodov návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, keďže nevhliadol relevantný dôvod nato, aby konanie prerušil, pretože takýmto rozhodnutím by opätovne prišlo k neúmernému predĺženiu konania, a následnému upretiu práva žalovaných na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Bezdôvodné obohatenie predstavuje taký záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal. Bezdôvodné obohatenie patrí medzi nároky, u ktorých nie je zákonnou úpravou stanovená splatnosť pohľadávok vzniknutých z tohto právneho titulu a čas plnenia je u nich obvykle viazaný na výzvu veriteľa podľa § 563 OZ. Inštitút bezdôvodného obohatenia smeruje k odčerpaniu prostriedkov od osoby, ktorá ich získala niektorou zo skutkových podstát uvedených v ustanovení § 451 a § 454 OZ, a výška plnenia za užívanie cudzej veci sa preto odvodzuje od prospechu, ktorý získal obohatený, ktorý je povinný vydať to, čo neoprávneným užívaním cudzej veci získal, teda ten prospech, ktorý bezdôvodne získal a o ktorý sa na úkor vlastníka obohatil. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je potom peňažná suma, ktorá zodpovedá nájomnému vynakladanému obvykle na danom mieste a čase za porovnateľné - v tomto prípade - nehnuteľnosti (Ro NS ČR z 12. 5. 2005, sp. zn. 25 Cdo 2434/2004). Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenie vôbec nevznikol) alebo na základe určitej právnej skutočnosti (bezdôvodné obohatenie získané z nepoctivých zdrojov). Posúdenie, či došlo ku vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia, závisí od splnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy (§ 451 ods. 1 a 2 OZ).

20. Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne za splnenia určitých predpokladov :

- a) vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane určitej osoby (obohatený),
- b) k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone (§ 451 ods. 2 a § 454 OZ),
- c) vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávneného), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného,
- d) nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neustanovuje.

21. Na základe vykonaného dokazovania, dospel súd k záveru, že žalobcovi v tomto konaní neprináleží domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia, pretože v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 14C/315/2015, súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd zhodne dospeli k nepochybnému záveru, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcami a Mgr. S. nebola urobená vážne, keď tu chýbala náležitosť vôle v zmysle § 37 OZ a takáto zmluva je absolútne neplatná od počiatku. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu medzi žalobcami a Mgr. S. preto nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva E.. S., čo malo za následok, že aj ďalšia kúpna zmluva uzatvorená medzi Mgr. S. a žalovaným (v tomto konaní vystupujúci ako žalobca) je absolútne neplatným právnym úkonom, keď nikto nemôže previesť viac práv ako sám má. Žalobca tak počas konania stratil aktívnu vecnú legitimáciu, čo si zrejme uvedomil aj jeho právny zástupca, ktorý na pojednávaní vo svojom prednese poznamenal, že nemôže žalobu vziať späť iba z dôvodu, že v prípade úspechu v dovolacom konaní vedenom vo vyššie označenom konaní, by takúto žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia znovu nemohol podať.

22. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že absolútna neplatnosť nastáva priamo ex lege a pôsobí voči každému. Na absolútnu neplatnosť je súd povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti aj bez návrhu ktorejkoľvek strany sporu. V dôsledku už judikovanej absolútnej neplatnosti kúpnych zmlúv v súdnom konaní, na podklade ktorej nadobudol predmetný byt aj žalobca, stratil žalobca možnosť sa od súčasných vlastníkov bytu (žalovaných) domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia, keďže vlastníkom uvedeného bytu na základe rozhodnutia súdu ani nebol. Inak povedané nevlastník nehnuteľnosti sa nemôže od vlastníka nehnuteľnosti domáhať vydania takého majetkového prospechu na ktorý mu nárok ani nikdy nevznikol. Nad rámec uvedeného súd poznamenáva, že vzhľadom na absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, na ktorú bola viazaná aj nájomná zmluva uzavretá medzi stranami ako zmluva akcesorická, je aj táto zmluva dotknutá absolútnou neplatnosťou. S poukazom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že na strane žalovaných ako vlastníkov predmetného bytu k bezdôvodnému obohateniu ani nikdy nemohlo prísť, a takýto hmotnoprávny nárok žalobcovi ani nepatrí.

23. Keďže sa týmto rozhodnutím konanie končí, súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Pretože žalovaní v 1.) a 2.) rade boli v konaní úplne úspešní, súd im priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku (výroky II. a III.) je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

Proti výroku I. tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 357 písmeno n) CSP a contrario).